

KOLBA (6) *sb f*

Teksty nie oznaczają o; a pmwdopodobnie jasne (tak w -a).

sg N kolba (1). ◇ A kolbę (3). ◇ pl N kolby (1). ◇ A kolby (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVII – XVIII w. w innym znaczeniu.

Zabawa rycerska, turniej, zwłaszcza pojedynk na kopie; hastiludium Mymer¹ (6) : Hastiludium. Stechweg. Kolba. Mymer¹ 12; Ano przed nimi śpiewają, Dziwne gadki wymyślają, Dziwne krotochwile płodzą, Kolby stroją, tańce wodzą. BierRozm 8; RejFig Dd3v.

W połączeniu szeregowym (1): Były w then czás ná zamku Krákowfkim rozmáite krotofile íprawowane/ zwłázczá gonitwy/ kolby miłternie przypráwione/ kuńízty pułzkárskie/ tháńce BielKron 421v.

Szereg: »walka, kolba« (1): á miałbych teraz pokutę oftrą czynić tedybych vmnieýfzył fwey mocy: wolę ićc ná walkę ná kolbę HistRzym 113v.

Przen: Bijatyka (1) : A ná wíse strony dzwonká ruffász Wíffedy ná kolbę pokuśfász RejRozpr E4.

MM